

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In strălănătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șlr mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

In fața sfântului altar

Alegerea de mitropolit s'a săvârșit într'o înălțătoare reculegere sufletească, în fața sfântului altar din vechea catedrală a Blajului

Cine sunt dorii clerului

Blaj, 7 Mai

Astăzi a fost cea dintâi zi frumoasă, de primăvară, pe meleagurile târnăvene. Era par'că un dar special al cerului, ca lumina bogată de sus și mireasma grădiniilor înflorite, să cuprindă toate sufletele și alegerea noului Arhipăstor să se poată face în desăvârșită cucernicie și înălțare.

Durerea, care, la trecerea din viață a neuitatului Arhiepiscop și Mitropolit Vasile Suci, a cuprins cu adâncă sinceritate toate inimile credincioase din Provincia mitropolitană de Alba Iulia și Făgăraș, a fost ca o neîndurătoare suflare a iernii. Grădina duhovnicească a bisericii, sub povara întristătoarei pierderi, era cuprinsă de îngheț. Chiar așa ca afară, în largul firii, unde răceala anotimpului geros nu mai voia să înceteze.

Dar Tatăl ceresc a binevoit să înveselească ale sale. Deodată cu întâia zi luminoasă și caldă de primăvară a răsărit și asupra bisericii noastre marea bucurie a alegerii noului Mitropolit. Spunem bucurie, fiindcă această alegerea nu a fost așteptată cu înfrigurare și cu groază, ca alegerile lumești, ci cu siguranța liniștitoare, că voturile părinților sinodali vor fi o faptă de conștiință creștinească, o faptă pe praznic sufletesc, care va ridica și mai mult slava sfintei noastre biserici.

Și așa a și fost.

Toți cei 100 de alegători, preoți, protopopi, vicari și canonici, lamura clerului din această țară, s'au apropiat de urnă ca de masa sfântului Prestol. Asupra capetelor albite de ani și de vrednicii în via Domnului, plutea încă fumul de tămâie al liturghiei săvârșite înainte de toți arhierii. Privitori la mărețul act, public asistent, erau chipurile sfântilor de pe catapiteazmă și, de sus, din aecururile cupolei însași icoana Domnului.

În presbiteriul istoricei catedrale era așezată o masă lungă, verde, a Prezidiului. La această masă, îmbrăcați în sărbătorești odăjdii, cei patru Episcopi ai diecezelor sufragane. În față sf. cruce și stejnicele de argint ale slujbelor ar-

hieresti. În stranile de alături și în naia bisericii părinții sinodali, după ranguri și trepte.

Ușile sanctuarului erau închise, ca nici un șgomot, nici o influință de afară să nu poată turbura serenitatea acestei slujbe, de care sunt animate cu nerăbdare sfânta atâtea suflete de credincioși din întreg cuprinsul provinciei mitropolitane. De data asta, mulțumită Proniei cerești care ne-a deslegat cătușele robiei, nu mai erau de față comisarii Budapestei. Porurile și dorințele guvernelor străine au rămas departe peste granițele dela Tisa.

În asemenea condițiuni alegerea a fost cu adevărat o slujbă îmbrăcată în sfințenie. Fiecare alegător, apropiindu-se cu votul său de potirul-urnă, făcea următorul jurământ:

— „Promit și jur înaintea lui Dumnezeu că-mi dau votul după cea mai bună a mea cunoștință“.

Iar alegerea n'a fost grea. Biserica noastră unită are astăzi, slavă Tatălui din Ceriu, patru preavrednici Episcopi cari fiecare este demn să fie urmaș al Mitropolitului Vasile de neuitată pomenire. Are și alți preoți și demnitari bisericești după inima lui Hristos, cari în orice clipă ar putea să urce treptele tronului mitropolitan.

De aceea liniștea senină, împăcarea îngerească, care s'a văzut la toți părinții sinodali înainte alegerii. Frunțile se înegurează numai în deșerturi și pustietăți. Iar biserica noastră nu este un pustiu. Spiritul Sfânt îi poartă de grijă să aibă în fruntea sa, pururea, conducători și îndrumători destoinici.

Voturile din catedrala dela Blaj au scos la iveală nume și până acum atât de cunoscute și de iubite. Preafericitul Părinte dela Roma va avea în față seceriș bogat. Credincioșii bisericii românești unite cu Roma vor fi fericiți ori asupra cui se va opri, din cei aleși, denumirea apostolească a urmașului Sf. Petru.

Dorința clerului din întreaga Provincia Mitropolitană de Alba-Iulia și

Făgăraș a arătat, prin votare, acestea nume:

Episcopul Nicolescu, 42 voturi
Episcopul Hossu, 27 voturi
Episcopul Frențiu, 12 voturi
Episcopul Rusu, 11 voturi
Vicarul Dr. V. Macaveiu, 6 voturi
Canonicul Dr. Ioan Bălan, 2 voturi

Preafericitul Părinte dela Roma va numi Mitropolit al Blajului pe unul dintre cei trei candidați cu voturi mai multe, având acest drept în virtutea puterii sale de cap văzut al bisericii catolice din toată lumea.

Oricare dintre cei trei candidați din fruntea listei va fi numit Arhipăstor al Blajului și al Provinciei Mitropolitane, naia bisericii noastre române unite cu Roma, va avea un cărmaci preadestoinic, iubitor de turmă și de toți iubit.

Întreagă turma credincioasă se bucură, împreună cu părinții sinodali, cari după încheierea alegerii au cântat:

*Mărire întru celea de sus
Lui Dumnezeu!*

Cum s'a desfășurat alegerea

Părinții sinodali au început să sosească la Blaj Luni în 6 Mai — în aceeași zi au sosit și Preasfinții Arhierii ai diecezelor sufragane — Pregătirile alegerii

Cu cele dintâi trenuri sosite în gara Blajului Luni dimineața, au început să sosească «cei chemați» la sinodul dela Blaj, ca să arete, prin votul lor, cele trei persoane dintre cari sf. Părinte dela Roma să numească Păstor turmei credincioșilor aparținători Provinciei mitropolitane de Alba Iulia și Făgăraș.

Cei mai mulți alegători sunt oameni în vârstă, persoane venerabile, încărunțite de ani, de griji și trudă în ogor sfânt, care aduc cu sine învătătura și chibzuința izvorite din frământarea unei vieți întregi. Se părea că a sosit la Blaj o parte din trecutul său glorios, din tradițiile sale sfinte, pentruca mâine să mai scrie prin fapta lor o pagină măreață în istoria bisericii noastre.

Cine sunt alegătorii?

Din Blaj și Arhidieceza Blajului:

Reverendisimii D. Canonici: Iacob Popa, Dr. Victor Macaveiu, Dr. Ioan Sâmpălean, Ștefan Roșanu, Dr. Augustin Tatar, Gheorghe Dănilă, Ioan Moldovan.

Alte voturi din Blaj: P. O. D. Ioan F. Negrușin, asesor consistorial, P. O. D. Ioan Crișan asesor consistorial, M. O. D. Nicolae Pop,

asesor consistorial, P. O. DD. Aug. Folea, directorul oficiului Arhidiecezan și Ștefan Pop, directorul liceului „Sf. Vasile“.

Protopopii: Moise Brumbolu, vicarul Făgărașului; Ioan Bucur, Alud; Vasile Urzica, Alba-Iulia; Gavril Pop, Luna de Arleş; A. C. Domșa, Blaj; Mihail Hodârnu, Brașov; Emil Tatar, Dicioșmărtin; George Simu, Dumbrăveni; Artemiu Boeriu, Gheorgheni; Iacob Domșa, Iernut; Ecua Pop Bota, Luduș; Ioan Rinea, Medias; Emil Pop, Ocna Mureșului; Gheorghe Ivan, Odorheiu; Simu Nicoară, Râciu; Arlton M. Popa, Reghin; Ioan Simu, Sebeș; Victor Aron Sibiu; Dr. Liviu Stupineanu, Șărmașu; Elle Câmpeanu, Târgu-Mureș; Dionisiu P. Decel, Teaca; Ioan Cârnațiu, Turda; Toma Oprean, Țichindeal; Dr. V. Altenie, București.

Notarii districtuali: Romul Pop, Alud; Iosif Pop, Galții; Teodor Bordan, Câmpia Turzii II; Vasile Moldovan, Blaj; Eugen Ciungan, Rupea-Cohalm; Nicolae Platon, Cornești; Emil Petri, Handorf; Octavian Neamțu, Toplița; Gheorghe Oancea, Sânpaul; Gheorghe Grecu, Cheșani; Ioan Todoran, Proștea Mare; Virgil Nicoară, Clunga; Gheorghe Todoran, Aldea; Emil Andreșan, Băla; Iuliu Grama, Chihherul de sus; Virgil Hașlegan, Șeușa; Ioan Becicheri, Orlat; Nicolae Racovițan, Silivașul de Câmpie; Ioan Dredeșlanu, Târgu-Mureș; Simion Chibulcutean, Cozma; Vasile Mureșian, Copăceni; Nicolae Giurca, Colun; Valeriu Crișan, Șercaia; Emanoil Popa, București.

Din dieceza de Oradea Mare:

Reverendisimii D. Canonici: Dr. Gheorghe Miculaș, Petru Tămălan, Dr. Ioan Georgescu, Ioan Buteanu și Dr. Ludovic Tăutu, Rvss. D. Alexandru Iera, vicar foraneu al Sătmarului, Petru Cupcea, vicar foraneu al Sălajului, Dr. Valeriu Hetcu, asesor consistorial, protopop Beluș, Gheorghe Mațor, protopop Oradea Mare, M. O. D. Vasile Barbul, primnotar consistorial.

Din dieceza de Lugoj:

Reverendisimii D. Canonici: Ioan Boroș, Nicolae Muntean, Dr. Nicolae Brînzeu, Teofil Crișan și Ioan Ienea, Rvss. Gheorghe Muntean, vicar foraneu în Timișoara, Septimiu Ionașiu, vicar foraneu în Hașeg, Ioan Țincu, protopop în Lugoj, Nicolae Zagrav, asesor consistorial, M. O. D. Dr. Iuliu Rașiu, primnotar consistorial.

Din dieceza de Cluj-Gherla:

Reverendisimii D. Canonici: Dr. Octavian Domide, Grigorie Pop, Dr. Victor Bojor, Dionisiu Valda, Dr. George Vidican și Ion Agârbiceanu, Rvss. Ștefan Buzilă, vicar foraneu al Rodnei, Ioan Pop, protopopul tr. Badac, Ioan Coste, vicar foraneu al Gherlei și M. O. D. Dr. Virgil Băliban, primnotar consistorial.

Din dieceza de Baia Mare:

Reverendisimii D. Canonici: Alexandru Breban, Dr. Gheorghe Bob, Ludovic Vida, Ilarie Boroș, Pamfil Ossianu și Ioan Anca, Mihail Simovicz, vicar general pentru Ruteni, Ștefan Pop, vicar foraneu al Maramureșului, P. O. D. Vasile Szabo, protopop în Baia Mare și M. O. D. Liviu Racoșian, notar consistorial.

Luni, la ora 4 d. m. s'a făcut în Catedrala metropolitană *Vecernia solemnă*, pontificată de către Vicarul capitular al sf. Metropolitii. Indată după Vecernie s'a cântat *Paraclisul cel mic*.

După terminarea Vecerniei, membrii alegători s'au întrunit la Reședința Metropolitană, în sala numită *sinodală* unde au prezentat spre cercetare scrisorile de imputernicire date de către Ordinariatele proprii.

Comisiunea de cercetare a fost constituită din *Vicarul Capitular Metropolitan* pâr. Dr. Victor

Macaveiu, asistat de către cel mai tânăr canonic Reverendissimul *Ioan Anca* din dieceza Maramureșului, și de către directorul Cancelariei metropolitane, Preaonoratul *Augustin Folea* ca notar.

Scrisorile de imputernicire s'au prezentat în ordinea următoare: cei dintâi membrii alegători din Dieceza de Oradea apoi *Lugoj, Cluj-Gherla, Maramureș*, și în urmă *Arhidieceza de Alba-Iulia și Făgăraș*.

Terminându-se examinarea scrisorilor de imputernicire, au fost înștiințați Prea Sfințiții Episcopi, cari s'au prezentat în Sala Sinodală, unde sub prezidiul Episcopului celui mai bătrân, din partea membrilor validați s'a ales, dintre canonici un protonotar și un scrutator, iar dintre ceialalți membrii un notar și al doilea scrutator.

Au fost aleși scrutatori pâr. canonic *I. Agârbiceanu* dela Cluj și pâr. *Gh. Munteanu* vicarul Timișoarei. Protonotar a fost ales pâr. canonic *A. Tăutu* dela Oradea, iar notar pâr. *L. Racoșian* directorul cancelariei episcopale dela Baia Mare.

Protonotarul, notarul și scrutatorii aleși au depus jurământul prescris, pe cruce și evanghelie, după care Președintele numește dintre membrii sinodului pe pâr. canonic dela Blaj *I. Moldovan* ca magistru al ceremoniilor.

Cine se va sui în muntele cel sfânt al Domnului?

Incepe alegerea

Înainte de a se începe votarea, scrutatorii și maestrul de ceremonii au cercetat toate ungherele catedralei, ca nimenea să nu rămână înăuntrul. S'au încuiat apoi ușile. Punctul întâi a fost:

Cuvântarea I. P. Sf. Sale Episcopului Dr. Valeriu Traian Frențiu, președintele alegerii

Excelențele Voastre și Venerați Frați,

Pornind Isus spre Ierusalim, ca să se jertfească pentru neamul omenesc și să-și verse scump sângele Său pentru răscumpărarea noastră, în cale s'a apropiat de Dânsul Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicând: „Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere dela Tine. Iară Isus i-a întrebat: Ce voiți să Vă fac? Iar ei i-au zis: Dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta și altul de-a stânga Ta, întru mărirea Ta. Iar Isus le-a răspuns: Nu știți ce cereți!“ (Marcu X. 35—38). „Știți că domnii păgânilor îi domnesc pe ei și cei mari îi stăpânesc pe dânșii. Iar între voi nu va fi așa, ci care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie nouă slugă. Și care dintre noi va vrea să fie întâi, să fie vouă slugă. Precum și Fiul omului n'a venit să-i slujească Lui, ci să slujească El și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.“ (Matei XX. 25—28).

Venerați Frați, decumva s'ar fi apropiat și de Voi cineva să Vă ceară votul pentru unul sau altul, cu drept cuvânt i-ați putut răspunde: „Nu știți ce ceri“. Niciodată slujba de Mitropolit, adevă de cap și conducător al Bisericii Române Unite n'a fost mai grea decât în zilele noastre. De oarece chiar și de aceia ce se numesc Români, și zic că ne sunt frați de sânge, s'ar bucura dacă ne-ar putea extirpa cu desăvârșire, ca nici urmă să nu rămână din Biserica noastră între Români.

E semnificativ și s'ar părea că nu s'a fixat numai așa la întâmplare, ziua alegerii pe ziua de astăzi, când facem pomenirea „semnului cinstitei cruci“, ci ca să se arete că acum să împlinește întru noi cuvântul Domnului: „Scoate-vă-vor din săboare: și va veni vremea, că tot celui ce vă va ucide pe voi, să i-se

După terminarea acestora, protonotarul citește ordinea de zi a zilei următoare, aprobată de Episcopul președinte, iar magistrul ceremoniilor citește lista celebranților la Liturgia solemnă, după care ședința se termină.

Marți dimineața, 7 Maiu a. c. la crele 7 la sunetul clopotului celui mare, toți membrii sinodului s'au întrunit în Catedrală.

Magistrul ceremoniilor îndreptează spre Palatul Metropolitan procesiunea compusă din toți membrii Sinodului.

La Palatul Metropolitan, Episcopii îmbracă mandia și camiafca, iar magistrul ceremoniilor aranjează procesiunea care între sunetele clopotelor se pune în mișcare spre Catedrală, în ordinea următoare: a) un lector cu crucea, asistat de doi acolți cu luminile aprinse, b) Corul, c) Preoțimea, în ordinea vârstei și a proedriei, d) Diaconii cu dicheriu și tricheriu, e) Capitlul Metropolitan și ceialalți preoți concelebranți, în odăjdi în număr de 12, f) Episcopii celebranți.

Sf. Liturgie, la care slujba de cantor a făcut-o corul mixt al catedralei, s'a terminat la ora 9 $\frac{1}{2}$ înainte de binecuvântare, I. P. Sf. Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orăzii, a anunțat pe cei cu drept de vot că la ora 10 se vor încuia ușile catedralei, și deci, până la ora anunțată fiecare să fie de față.

pară că aduce închinăciune lui Dumnezeu (Ioan XVI. 2). Dar semnul crucii nu e numai semnul suferinței ci și al învingerii căci Isus Hristos cu moartea pe moarte călcând a învins lumea și ne asigură că cu noi este Dumnezeu.

„Acestea Vi-le-am grăit vouă ca să nu vă smintiți“ (Ioan XVI. 1) ci să votați cu acela pe care-l socotiți mai vrednic, mai potrivit, mai destoinic să guverneze sfânta noastră Biserică, să-o apere de toate atacurile și cu ajutorul Crucii să o ducă la învingere pentru că așa jurați când depuneți votul vostru în această urnă.

Venerați Frați, dela unirea noastră cu Biserica Romei, voi sunteți cei dintâi aleși ca în cadrele sfintelor canoane, chemați de însuși Sfântul Părinte, să-i arătați pe cine să-l numească de Mitropolit al nostru. Drept aceea trebuie să dovediți că sunteți vrednici de acest mare privilegiu acordat vouă de Sfântul Părinte. Care nu e numai un privilegiu, ci mai mult o cinste ce ni-o face Sfântul Părinte cerându-ne sfatul, că pe cine să ne numească de cap al bisericii noastre.

În Biserica lui Hristos puterea vine de sus nu de jos: „Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi, și v'am pus ca să mergeți și roadă să aduceți“ (Ioan XV. 16) și în alt loc zice Isus: „Datu-mi-s'a mie toată puterea în ceriu și pe pământ. Drept aceea mergând în viațați toate popoarele...“ (Matei XXVIII, 18, 19). Iar Sfântului Petru îi dă puterea de-a conduce Sfânta sa Biserică și deosebit de ceilalți Sfinți Apostoli zicând: „Și fie-ți voi de cheile împărăției ceriului“ (Matei XVI. 19). „Paște mielusei mei“. — „Paște oile mele“ (Ioan XXI. 15—17). „Simone, Simone iată satana v'a cerut pe voi să vă cearnă ca grâu; dar Eu m'am rugat pentru tine, și tu după ce vei fi întors întărește pe frații tăi“ (Lucă XXII. 31, 32). Mai mult, îl alege chiar să fie fundamentul Bisericii sale: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea“ (Matei XVI. 18). De aceea nu e permis să confundăm privilegiu cu dreptul, bunăvoința cu datoria, ce cade cu ceea ce nu se cade. Ci trebuie să cunoaștem că nu avem dreptul să ne punem capul al Bisericii noastre pe cine voim noi, ci cu milință și cu dragoste, trebuie să-l primim

cap al nostru pe acela pe care ni-l va numi și pune Pontificale Roman, singurul îndreptățit spre aceasta.

Privilegiul de a-și alege Episcop îl ceruseră și înaintașii noștri de fericită pomenire, prin actul de unire din 1698. Sfântul Scaun atunci nu le putea împlini această dorință, fiindcă dreptul de a face candidări la scaunele episcopale vacante în Biserica catolică din Ungaria și Transilvania, Sfântul Scaun îl acordase deja de mai înainte Regilor Apostolici ai acestor țări. Acești regi nu înțelegeau să renunțe la un drept patronal al lor; dar totuși în punctul 12 al diplomei numită a doua Leopoldină din 19—III—1701, deși nu admit alegere în adevăratul înțeles al cuvântului, totuși le dă dreptul de a face o întreită candidare. Din acești trei candidați, apoi Regele să poată propune pe unul, pentru preconizare Papii dela Roma.

Acest privilegiu dănuiește până în 1853, când prin bulla „Ecclesiam Christi” episcopia Făgărașului e ridicată la rangul de mitropolie și i-se încorporează ca sufragane, pe lângă vechea dieceză de Oradea-Mare întemeiată la 1777, și diezele atunci întemeiate de Gherla și Lugoj. Murind fostul episcop al Făgărașului, devenit apoi Arhiepiscop și mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș, anume Alexandru Șterca Șuluțiu, guvernul maghiar voia să desființeze vechiul nostru privilegiu și să numească în scaunul arhiepiscopesc și mitropolitan vacant pe episcopul de atunci al Gherlei, pe nemuritorul Ioan Vancea. Acesta însă conștient de importanța privilegiului amintit, mai ales în vremile acelea, pentru viitorul bisericii noastre, a refuzat de a fi numit, fără de a fi candidat de sinodul electoral. În urma acestui refuz categoric, guvernul a dat dreptul de ternă candidare dar numai pentru ocaziunea aceea fără de a forma caz de precedență cum a făcut și la următoarele două alegeri. Sub cuvânt însă, că mitropolitul nu e numai al arhiepiscopiei ci al întregii provincii mitropolitane, numitul guvern încuviințează sinodul electoral din 1868, așa fel, în cât, pe lângă electorii din arhidieceză să participe cu vot decisiv și protopopiatele sau vicariatele ce au aparținut pe vremuri diecezei de Făgăraș, anume 29 din dieceza Gherlei și 4 din a Lugojului.

În întâiul nostru sinod provincial din 1872, canonul dela Tit. II c. III art. 3 dă drept și obligă pe Episcopul senior să convoace și să prezideze, în caz de vacanță a scaunului mitropolitan, sinodul electoral. Nu se precizează, însă, cine anume are drept de alegere. Din textele dela Tit. II c. V. art. 2 și c. VIII art. II p. 9 s'ar putea deduce că se dă drept „viril” adică din oficiu, tuturor membrilor Venerabilului Capitlu din Blaj, apoi vicarilor foranei, protopopilor și locșitorilor acestora, pentruca la Blaj acesta era uzul. Dar nu s'a adus nici o hotărâre clară și precisă. De aceea au fost mari greutăți și la sinodul electoral din 1893 după moartea Mitropolitului Vancea.

În 1918, după moartea Mitropolitului Mihaly, fiind războiu, fiind oprite toate adunările, fiind amânate și alegerile parlamentare, prelungindu-se împotriva constituției mandatele deputaților până după terminarea războiului, foarte anevoie ni s'a recunoscut privilegiul întregii candidări la scaunul mitropolitan vacant și iarăși cu mențiunea că numai pentru acest caz și fără de a se putea forma o precedență. Cu atât mai mare a fost, deci, bucuria când, în fața dovezilor covârșitoare, ce i-s'au adus, Contele Apponyi, ministrul Cultelor și-a dat asentimentul nu numai la ținerea aceluși sinod electoral ci dupăcum prescrie sinodul provincial aprobat de Sfântul Scaun, nu comisarii regali ca în trecut, ci seniorul episcopatului nostru este

în drept să convoace și să conducă lucrările acestui sinod electoral. De aceea pentru întâia dată sinodul electoral din 1918 n'a fost prezidat de comisarii regali, ci de seniorul episcopilor sufragani de Episcopul Demetriu Radu din Oradea, și tot dânsul a și convocat sinodul acesta.

În 12 Noembrie 1918 cu o zi înainte de a abdica de tron, Împăratul și Regele Apostolic Carol IV de Habsburg, a abzis în numele său și a urmașilor săi de toate drepturile și privilegiile Patronale ce le avea ca Rege Apostolic, și le-a remis Sfântului Scaun Apostolic al Romei, Așa au încetat și toate privilegiile și drepturile date de Supremul Patron al bisericii catolice, între cari și privilegiul de întreită candidare la scaunul mitropolitan de Alba-Iulia și Făgăraș, în timp de vacanță.

Din 1919 conferințele noastre episcopale, în fiecare an au cerut convocarea unui nou sinod provincial. Împrejurările au făcut să se amâne mereu ținerea acestui sinod. Astfel moartea regretatului Mitropolit Vasile Suciu, ne-a surprins fără ca să avem legiferată modalitatea alegerii de mitropolit. În principiu, ni-se recunoscuse acest privilegiu, încă fiind în viață fostul mitropolit. Se încuviințase și proporția voturilor de 3/5 și 2/5 între Arhidieceză și diecezele sufragane. Cu o săptămână înainte de moartea Mitropolitului Suciu a sosit și proiectul de Regulament, pe care conferința episcopalească l-a desbătut abia după moartea lui. Acest Regulament, cu aproape toate modificările cerute de Episcopii noștri și, „care va fi definitiv revăzut după numirea mitropolitului” a fost aprobat de Sfântul părinte, în mod provizoriu, numai pentru data aceasta. („pro hac vice tantum”).

În calitate Noastră de președinte, fiind cel mai vechiu Episcop în funcție, al provinciei bisericești de Alba-Iulia și Făgăraș, potrivit prevederilor Conciliului provincial I Tit. II c. III precum și Tit. III. Art. XIV din Regulamentul pentru alegerea Mitropolitului, Ne-am ținut de datorie să Vă invităm, Venerați Frați, pe ziua de azi ca după cea mai bună conștiință a Voastră să Vă dați votul pentru acela pe care-l credeți mai vrednic să fie numit de Mitropolit, și care nădăjduiți să poată conduce mai bine în aceste zile grele, sfânta noastră biserică.

În conformitate cu Tit. VI. Art. XLII din Regulament vor fi candidați trei inși, cari au întrunit cele mai multe voturi. După această candidare, în temeiul § 2. art. V. din Concordatul încheiat între România și Sfântul Scaun, Sfântul părinte înainte de numire, va notifica Guvernului Român, persoana ce urmează să fie numită, pentru a constata de comun acord, dacă n'ar fi împotriva ei motive de ordin politic.

Se înțelege că, dacă toate voturile s'ar uni pentru o singură persoană, aceasta unanimitate ar fi un indiciu pentru Sfântul Părinte, că aceasta e cel mai vrednic și deci, pe el trebuie să-l numească. Și modesta mea părere e că dacă electorii din trecut ar fi fost în stare să se prezinte cu unanimitate de voturi, atunci după două, trei manifestații de acestea, în loc de simplă candidare, ei ar fi obținut dreptul de a alege o singură persoană, care să fie numită, fiindcă numai concordia poate aduce victoria.

Venerați Frați, de nouă zile ne rugăm în toate bisericile noastre din Țară către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu să mijlocească dela Dumnezeuescul Ei Fiu, să nu caute la păcatele și slăbiciunile noastre ci să trimită pe Spiritul Sfânt asupra Voastră, să Vă lumineze, să puteți vota cu cel mai potrivit pentru această mare demnitate ierarhică de Mitropolit și cap al întregii noastre Biserici și ca toate lucrările acestui Sinod electoral, întru toate să decurgă potrivit Regulamentului și dorinței Sfântului Părinte, dar mai cu seamă rezultatul final

să fie spre mărirea lui Dumnezeu și spre binele sfintei noastre Biserici.

Și acum să ne rugăm și noi, Venerați Frați cu cerșetorul orb Bartimeu: „Isuse, fiul lui David, miluește-mă” și „Învățătorule „fă” să văz”.

Cerând darul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit peste noi, declar deschisă ședința solemnă a sinodului electoral.

Către ora 12, cei de afară au auzit cântându-se în catedrală doxologia, semn că votarea s'a terminat.

La ora 12 precis, ușile catedralei s'au deschis și membrii sinodului au ieșit afară. S'a comunicat imediat următorul rezultat:

P. Sf. Sa Episcopul *dr. Alexandru Nicolescu* al Lugojului a primit 42 de voturi.

P. Sf. Sa Episcopul *dr. Iuliu Hossu* de Cluj-Gherla, 27 voturi.

I. P. Sf. Sa Episcopul *dr. Valeriu Traian Frențiu* al Orăzii 12 voturi.

P. Sf. Sa Episcopul *dr. Alexandru Rusu* de Baia Mare 11 voturi.

Rvs. *dr. Victor Macavețu*, vicar capitular 6 voturi.

Rvs. *dr. Ioan Bălan*, canonic, membru al comisiei din Roma pentru codificarea dreptului bisericesc oriental, 2 voturi.

Procesul verbal al lucrărilor sinodului se va trimite, prin nunțiatul dela București, la Roma. Sf. Părinte va numi, dintre primii trei candidați, pe viitorul Mitropolit al bisericii române unite.

După alegere

s'au trimis următoarele telegrame:

Sfântului Părinte Papa Piu XI, Cetatea Vaticanului. — Sinodul electoral al Provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș cu ocaziunea alegerii candidaților la scaunul mitropolitan exprimă omagiul supunerii filiale și credința neștrămutată pentru Scaunul lui Petru. — *Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orăzii, preș. sinodului.*

M. S. Regelui Carol II, București. — Sinodul electoral al Provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș întrunit pentru întâia oră în România unită și liberă pentru a desemna urmaș marelui Mitropolit Vasile Suciu, terminându-și lucrările depune la treptele tronului credința și supunerea bisericii române unite din Patria întregită și asigură pe M. V. de credință neștrămutată a clerului și a poporului din Provincia noastră. — *Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orăzii, preș. sinodului.*

Ex. Sale Mgr. Valerio Valeri Nunțiu, apostolic, București. — Sinodul electoral al Provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș terminându-și lucrările pentru alegerea noului mitropolit, exprimă Ex. V. sentimente de călduroasă afecțiune și omagiu. — *Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orăzii, preș. sinodului.*

Ex. Sale Alex. Lapedatu, Ministrul Cultelor, București. — Sinodul electoral al Provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș isprăvindu-și lucrările pentru desemnarea urmașului marelui Mitropolit Vasile Suciu exprimă Excelenței Voastre cea mai înaltă considerație asigurându-Vă de munca cea mai devotată pe care biserica noastră o depune pentru înflorirea iubitei noastre Patrii, așteptând ca această activitate a celei de a doua biserici naționale să fie recunoscută și deplin apreciată. — *Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orăzii, preș. sinodului.*

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminea III. după Paști a mironosițelor (Marcu 15, 43—47 și 16, 1—8).

43. *In vremea aceea a venit Iosif din Arimatea, sfetnic cinstit, carele și acela aștepta împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Isus.*

Timpul înmormântării Domnului a fost după amiaza, pe la orele 5.

Iosif din Arimatea își avea obârșia din orașelul Ramathain (astăzi se numește er-Ramle și se află pe șoseaua ce duce dela Iaffa la Ierusalim), unde se născuse și prorocul Samoilă. Mai târziu Iosif se mută la Ierusalim unde-și făcu și o criptă familiară. El era om bogat, membru al sinedrului, având foarte mare vază în toată țara. Pe ascuns el era și învățacel al Domnului și aștepta cu înfrigurare întemeierea împărăției lui Mesia. El a luat parte și la ședința sinedrului care l-a judecat la moarte pe Isus, însă abunăseama că nu a votat pentru osândă. Ni-se spune că »îndrăznind« a intrat la Pilat, și cu tot dreptul, pentru că mare îndrăsneală a trebuit să aibă, pentru că bine știa că prin fapta aceasta a sa își va scula în cap întreg sinedrul, iar de altă parte nici nu i-se cuvenea unui domn mare ca el, să se îngrijească de înmormântarea unui osândit la moarte și încă pe lemnul crucii. Acest mare și atât de îndrăsneț curaj nu se poate explica decât prin harul deosebit al lui Dumnezeu. Sf. evanghelist Ioan mai adaugă că la înmormântarea lui Isus a luat parte și Nicodim.

44. *Iară Pilat s'a mirat că a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat: de mult a murit.*

Pilat s'a mirat că a murit atât de curând, fiindcă nu-și putea da seama ca un om în floarea vârstei ca Isus să poată muri așa repede. El nu își dădea adecă seama, peste câte munci sufletești a trecut Mântuitorul, pe care atât de mult îl supărase și amărăse purtarea atât de josnică a poporului său. Pilat a făcut foarte bine că nu a dat voie lui Iosif să pogoare trupul mort al Domnului de pe cruce până când nu i-s'a raportat și oficial, prin sutașul sau căpitanul, că Isus de fapt murise. Iată o dovadă și mai puternică împotriva necredincioșilor cari susțin că Isus nu murise ci numai leșinase, și astfel a treia zi nu înviase ci se deșteptase numai din acel leșin.

45. *Și cunoscând dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.*

Pilat n'a mai stat la îndoială ca să-i dăruiască trupul, cu atât mai ales că, după ce l-a cunoscut pe Isus, a rămas foarte adânc impresionat de acest om nevinovat.

46. *Și cumpărând giolgiu și luându-l, l-a înfășurat cu giolgiul și l-a pus în mormânt, care era săpat în piatră, și a răsturnat o piatră pe ușa mormântului.*

Iată cum s'a făcut înmormântarea lui Isus: Mai întâi i-au închis ochii și gura, apoi i-au spălat trupul, i-au înfășurat capul într'o cârpă, mâinile și picioarele i le-au legat cu legături de așa ca degetul mare al mâinii drepte să stea înlăuntru, pentru că să aibă cadavrul o asemănare cu litera începătoare (jidovească) a lui Iehova. Legăturile de in le-au înmuiat mai întâi în tot felul de uleiuri binemirosoase, pentru că să împiedece putrejunea. Evreii nu îmbalsamau cadavrele ca Egiptenii, pentru că ei erau de părerea că nu este permis a tăia și ciopărți cadavrele, după cum făceau Egiptenii, cari scoteau creerii și măruntaiele morților, pentru că să se poată păstra cadavrele. Insuși cadavrul Mântuitorului a fost înfășurat în giolgiu de in. Acest giolgiu a fost tăiat în mai multe fâșii late, ca să poată înfășura cât mai bine mâinile și picioarele Domnului. Nicodim a adus apoi amestecătură de smirnă (rășina unui arbore) și de aloi (lemnul binemirosoar al unei alte plante) ca la o sută de litri. Cu o parte din acestea au uns cadavrul și giolgiul, iară o altă parte au aprins-o în mormânt. Mai era apoi obiceiu de a se unge cadavrele și cu mir (diferite uleiuri scumpe binemirosoase), însă fiind vremea înaintată, că începea sărbătoarea Paștilor evreiești de cu seara, la vecernie, a rămas ca numai duminica des de dimineața să ungă Maria Magdalena, Salomea și celelalte femei cu mir cadavrul Domnului.

Mormântul era săpat în piatră și consta din două încăperi scobite, una mai din lăuntru, în care intra cadavrul, și alta care era ca un fel de tindă la intrarea mormântului, și din care se intra într'a doua printr'o ușă scundă. Acest mormânt a fost al lui Iosif din Arimatea și era în nemijlocită apropiere cam 20 metri, a muntelui Golgota, unde fusese răstignit Isus. Pe ușa mormântului Iosif din Arimatea a răsturnat o piatră mare.

47. *Iară Maria Magdalena și Maria lui Iosif priveau unde-l vor pune.*

Maria lui Iosif a fost soția lui Cleopa și mama lui Iacob cel mai tânăr și a lui Iosif. Aceste două femei priveau unde-l vor pune, ca să știe unde să vină duminica dimineața cu miresmele. Tradiția spune că la înmormântare a luat parte și Preacurata Vergură Maria și că ea era sigură că a treia zi va învia Domnul, pe când Maria Magdalena era grozav de mănioasă și i-a amenințat pe Evrei că va merge la Roma și va cere audiență dela împăratul, arătându-i, ce mare nedreptate au făcut Evreii, în frunte cu Pilat, Domnului ei.

1. *Și după ce a trecut sâmbăta, Maria Magdalena și Maria lui Iacob și Salomea au cumpărat miresme, ca să mergă să-l ungă.*

Sâmbăta a trecut seara, pe la orele 6. Atunci numai decât au mers aceste trei femei și au cumpărat miresme. Ungerea cu miresme a cadavrelor nu era oprită sâmbăta, ci numai cumpărarea miresmelor. Salomea era soția lui Zevedei și mama lui Iacob celui mai bătrân și a lui Ioan Evanghelistul.

2. *Și foarte de dimineață, în ziua cea dintâi a săptămânii, au venit la mormânt, după ce a răsărit soarele.*

Ziua cea dintâi a săptămânii evreiești este duminica.

3. *Și ziceau între sine: »cine va*

răsturna nouă piatra de pe ușa mormântului.

Așadară aceste femei nu aveau cunoștință că fariseii și cărturarii au pecetluit piatra de pe mormânt și că au dus soldați și au pus pază.

4. *Și căutând, au văzut piatra răsturnată (căci era mare foarte).*

5. *Și intrând în mormânt, au văzut pe un tânăr sezând deodreapta, îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat.*

Biruința Domnului asupra morții a fost anunțată de un inger care și-a luat forma unui tânăr îmbrăcat în veșmânt alb, după cum tot un inger a adus la cunoștința Preacuratei zămislirea și mai apoi păstorilor nașterea Domnului. Sf. Matei ne istorisește (28, 2) că atunci când s'a pogrît acest inger din cer, s'a făcut cutrămur mare, care le-a dovedit păzitorilor că n'au de a face cu o hoție, ci cu putere de sus. Și cum fața ingerului — adecă a ingerilor, pentru că sf. evanghelist Luca spune că au fost doi bărbați în veșminte strălucitoare — strălucea ca soarele și tot asemenea și hainele lui, femeile s'au spăimântat cu atât mai ales că păzitorii fugiseră deja de spaimă. În schimb ingerul de aceea a rămas la mormânt ca să le vestească învierea. Adevărata pricină a spaimii femeilor a fost însă alta, și anume ele credeau că cineva a furat cadavrul.

6. *Iară el le-a zis: »nu vă spăimântați Pe Isus Nazarineanul cel răstignit căutați. S'a sculat nu este aici; iată locul unde l-au pus pe el. Ci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că merge mai înainte de voi în Galileea: acolo îl veți vedea pe el, cum a zis vouă.*

Ca și când ar fi spus ingerul: Voi n'aveți pentru ce vă teme, în schimb lasă să se teamă Evreii cari l-au răstignit pe Domnul. Pe voi iarăși vă va aduna în jurul său Domnul tălcuindu-vă Scripturile, pe necredincioșii și ucigașii de Evrei însă îi va pedepsi groznic. Mai întâi ingerul constată faptul învierii, apoi le arată locul gol, unde l-au înmormântat pe el. După aceea le poruncește lor să mergă și să vestească ucenicilor lui și lui Petru. Interesant e că ingerul amintește anume și separat numele lui Petru, deoparte fiindcă Petru era vârhovnicul său căpetenia apostolilor, de alta fiindcă el de trei ori se lepădase de Isus iară acum Isus prin inger a voit să-i arete că i-a iertat această mare greșală, iar de alta fiindcă precum o femeie l-a adus la marele păcat al lăpădării, tot asemenea niște femei să-i aducă acuma mai întâi veste învierii și a iertării. Rămâne fapt dovedit că pe femei le-a învrednicit Dumnezeu mai întâi să fie vestitoare a învierii Domnului. Totodată le mai spune ingerul să mergă în Galilea, unde li-se va arăta Isus așa după cum le făgăduise: »iară după învierea mea, merge-voiu mai înainte de voi în Galilea« (Matei 26, 32). Căuza pentru care li-s'a arătat lor chiar în Galilea e că acolo și-a început Isus propovăduirea sa, acolo și-a petrecut cea mai mare parte a activității sale de 3 ani, acolo i-a trimis ca să propovăduiască.

După înviere acolo a convenit mai adeseori cu învățaceii săi, acolo le-a dat porunca să mergă în toată lumea și să propovăduiască evanghelia la toată făptura și tot acolo i-a predat lui Simeon Petru puterea de a paște oile și mielășii săi, adecă de a fi căpetenia apostolilor.

7. Și ieșind, au fugit dela mormânt, căci le cuprinsese cutremur și frică, și nimănuț nimica nu au spus, căci se temeau.

Pentru ce au fugit femeile? Deoparte ca să împlinească porunca îngerului, iar de alta pentru că se zăpăciseră total de vedenia îngerului și le era oarecum că tocmai pe niște femei slabe le însărcinase îngerul cu o atât de însemnată îndatorire. Să nu ne mirăm de aceasta, că până și prorocul Isaia s'a înspăimântat de vedenia îngerului, decum niște femei fricoase dela fire. De frică nici n'au spus deocamdată nimănuia nimica, numai după ce le-a trecut zăpăceala, au început a povesti cele văzute, așa după cum ne istorisesc sf. evangheliști Matei și Luca.

* * *

O mai frumoasă pildă de prietenie decât a lui Iosif din Arimatea nici închipui nu ne putem. N'avem decât să medităm asupra acestei prietenii sincere și să o imităm. — Isus de fapt a murit și a înviat a treia zi. — Petru este vârhovnicul apostolilor, cu toate că de trei ori se lăpădase de Isus. — Femeile mironosițe au fost învrednicite mai întâi să se convingă de învierea Domnului și tot ele au propovăduit mai întâi această mare minune. Semn că Dumnezeu foarte mult ține la femeile cu adevărat creștine și le răsplătește după vrednicie.

Părintele Iuliu

Intru mulți ani Stăpâne!

In ziua de 25 Aprilie, l. P. Sf. Sa Episcopul Dr. VALERIU TRAIAN FRENȚIU al Orăziului, a împlinit 60 de ani.

Popas de seamă în viața unui om. Mai ales a unuia care muncind din răspuțeri talentul primit, a ajuns ca să privească anii scurși din înălțimea unei culmi înconjurată de mărețe fapte.

Așa se prezintă situația Excelenței Sale în aceste zile de popas. De douăzeci și doi de ani Episcop. Dacă ne-am gândi și opri numai la această parte a vieții, petrecută în timpuri de mari prefaceri, în împrejurări cari nu se ivesc de două ori în viața unui neam, și petrecută în toate ocaziile numai pe linia dreaptă ce o reclama situația Sa.

Părtași bucuriei Sale de a-l vedea la șasezeci de ani sănătos, conducând cu tarle bărbătească o parte din naia lui Hristos, ne însoțim rugăciunile noastre cu ale sale și cu ale acelor cari i-au cerșit de sus încă mulți ani, spre binele celor mulți, spunându-i din suflet,

intru mulți ani Stăpâne!

Păsări obosite și sutlele miloase.

Pe Marea Neagră, în dreptul Constanței, s'a abătut a doua zi de Paști o furtună puternică de tot. Tocmai atunci străbăteau pe deasupra întinsului mării cârduri de cocostârci și rânduri lungi de rândunele, pornite din îndepărtări spre șurle, streșinile de paie și livezile noastre. S'au luptat puternic cu furia furtunii și multe au căzut învinse în valurile mării. Cele cari au reușit să ajungă până la fărâș erau istovite de puteri și s'au oprit pe cea dintâi fâșie de uscat. Oamenii din împrejurimi le-au hrănit, le-au dat porumb și apă, și astfel întremate, păsările și-au reluat zborul spre câmpiile Moldovei, Munteniei, Ardealului sau poate mai departe.

Franța și Rusia se vor ajuta în caz de războiu

În săptămâna trecută s'a încheiat la Paris un legământ între Franța și Rusia. În puterea acestui legământ, fiecare dintre cele două țări s'a obligat să ajute pe cealaltă cu armata, în cazul când o altă țară ar sări cu armele asupra unora din ele.

Acest legământ, venit tocmai acum când Germania a mai dat o lovitură păcii, construindu-și submarine împotriva contractelor de pace, — a întărit încrederea și siguranța popoarelor. Noi, Românii, cari prin d. Titulescu am și lărat pentru înfăptuirea acestei legături, nu avem decât câștig de pe urma ei.

Se răcește prietenia între Italia și Ungaria

După unele semne s'ar părea că ne apropiem de sfârșitul unei prietenii: cea dintre Italia și Ungaria. D. Mussolini, primministrul Italiei, s'a fost îndrăgostit într'un timp peste măsură de vecinii noștri dinapre Tisa, purtând astfel țara sa pe drumuri cari nu se prea potriveau cu trecutul și cu simțămintele italienilor.

Și dacă între țara noastră și țara soră Italia n'au prea fost legături de prietenie, în timpul din urmă, apoi aceasta se datorește mai ales acestei prietenii nesăbuite a dlui Mussolini față de Unguri. Căci strigând el mereu, la toate colțurile, că Ungaria e nedreptățită, indirect lovea în noi cari apăream părtași făuritorilor de „nedreptate“.

Încep însă se schimbe lucrurile și d. Mussolini vrând-nevrând, trebuie să apuce pe drumul drept, pe drumul firesc ce se potrivește poporului său. Nu peste mult se va ține la Roma un stat al țărilor dunărene. Ungaria nu știe decât un singur cântec: revizionism. Și de aceea se pare că Ungaria vrea să introducă acest cântec și în statul țărilor dunărene. Gazetele italienești însă au răspuns răspicat: asta nu se poate. Ar însemna ză câștige Ungaria față de țările din Mica Înțelegere. Și asta n'o vrem.

Încrestăm acest fapt. Gazetele italienești sunt alături de Mica Înțelegere, în frunte cu ministrul nostru de externe, d. Titulescu, și deci împotriva Ungariei.

Iarăși înarmări

Germania construiește 12 submarine

Tocmai în timpul zilelor de sărbătoare creștinească ale sf. Paști, glasul fără fir ce străbate prin aer peste țări și mări, a anunțat lumii întregi o veste nouă: corespondentul unei gazete a anunțat că Germania a hotărât să con-

struiească imediat 12 submarine. Ele vor fi fabricate la uzinele din Hamburg și Kiel.

Știrea aceasta a speriat rău de tot mai ales pe Englezi. S'au pornit deputații să întrebe pe ministrul de externe: e adevărat sau nu e adevărat? Și dacă e adevărat, noi ce ne facem? Ministrul de externe a răspuns doar atât: Ochiușul acesta trebuie studiat.

Mai târziu, un mare slujbaș german a dat pe față acest plan al Germaniei, spunând verde că vreau să construiească 12 submarine, de câte 250 de tone fiecare.

Se pregătesc în taină lucruri mari?

Așa s'ar părea, judecând după unele semne de neliniște ale gazetelor dela București. Despre ce-i vorba anume? Se vorbește numai în șoaptă, la ureche, așa ca să n'audă prea multă lume.

Fapt e că după ce corpurile legiuitoare, adică senatul și camera, au luat vacanță, se spunea că au intrat în vacanță politică, nimic mai de seamă adică nu se va mai produce până la toamnă. Iată însă că dintr'odată s'a svonit că nu peste multă vreme parlamentul se va deschide din nou, în sesiune extraordinară, tocmai în vederea marilor evenimente de cari vorbeam. Constituția, despre asta se pare că-i vorba. Oam de multă vreme se spune, ba că se va schimba, ba că nu se va schimba.

A mai făcut apoi mare valvă că, tocmai când se vorbea despre schimbările ce s'ar pune la cale, d. Iuliu Maniu a sosit pe neașteptate la București. Sosirea dsale, constatările de seamă pe cari le-a avut cu unii bărbați însemnați, a făcut să se creadă că de fapt, fără să se știe de toți, se pregătește ceva în taină. Nu peste mult vom fi în măsură să dăm știri mai amănunțite.

Schimbări administrative

Între lucrurile pe cari le urmărește guvernul, e o nouă schimbare a administrației țării, o nouă împărțire a ei.

Legile de acum nu cunosc altă împărțire mai mare decât în județe. Se urmărește însă împărțirea țării în ținuturi, fiind vorba de 11 ținuturi în fruntea cărora va sta câte un inspector ministerial. Adică ar fi cam așa ca împărțirea pe care o făcuseră și național-țărăniștii când au fost la putere.

Un oaspe înalt. Marșla trecută, (7 Mai) a sosit la noi în țară un oaspe înalt: d. Paul Boncour, fost primministru și ministru de externe al Franței. A stat la București trei zile, fiind câteva conferințe și vizitând tot ce Capitala a avut mai de seamă. Dsa a rămas încântat de primirea ce i-s'a făcut precum și de tot ce a văzut la noi în țară.

Din Pănade (T.-Mică)

Am încrestat și altă dată activitatea cercului cultural „Astra” din com. Pănade, în fruntea căruia se află pâr. Ioniță Brad. Duminică de duminică membrii se adună la școală și citesc împreună cărți, ziare și reviste folositoare.

De sf. sărbători ale Paștilor, activitatea cercului s'a lărgit. Are comuna vreo trei biblioteci, una primită în dar prin bunăvoința Despărțământului Blaj al „Astrei”, celelalte strânse de locuitori prin contribuțiile fiecăruia și prin venitul petrecerilor aranjate în comună. Una dintre biblioteci e veche, dizainată cu mult de războiu, din cărțile sale au luat hraabă sufletească oameni cari s'au dus, sau cari acum sunt în zilele bătrâneții.

Bibliotecile trebuze mereu improspătate, și cu atât mai mult atunci când dragostea de carte e mare, când porți mereu în suflet dorința de a te împărtăși încontinuu din placerea cărților. Mănați de astfel de gânduri, conducătorii cercului cultural „Astra” din Pănade s'au gândit să aranjeze pentru zilele de creștină sărbătoare ale sf. Paști, o producțiune teatrală, locală, pentru cei de sat numai, care să fie pe lângă un prilej de descrețire a frunților, un motiv mai mult ca fiecare să contribuie cu ceva la îmbogățirea bibliotecilor comune. Căci întreg venitul curat a fost destinat acestui scop frumos.

Au pornit la lucru vreo 15 feciori și fete și sub conducerea dlor *Ioachim Vlad*, secretarul cercului, *Irimie Irtan*, vicepreședinte și cu concursul tânărilor *Gheorghe Bucur*, au aranjat o frumoasă și bine reușită producțiune teatrală.

S'au jucat pissele: „Leac pentru mueri” de Al. Lupeanu-Melin și „Tot omenia-i mai tare” de Petrea Dascălul. Pânzenii se îndelneticesc, la sărbători și cu prilejuri mai însemnate, de mult cu teatrul. Nu de ieri de alaltăieri. Și totdeauna au fost lăudați și admirați de persoane cari sunt acasă când e vorba de teatru. De altădată însă, par'că s'au întrecut pe ei înșiși. Fetele în deosebi, cari altădată erau mai timide, mai fricoase, au dovedit că poartă în suflete multă simțire artistică și multă pricepere.

Între pieze, precum și la început și la sfârșit, s'au cântat cântări frumoase.

Rezultatul producțiunii a fost mulțumitor din toate punctele de vedere. Ostenețele conducătorilor și ale tinerilor artiști au fost răsplătite după cuviință.

D. R.

Misiuni sfinte La Târgu-Mureș

Credincioșii gr.-cat. din Tg.-Mureș, au avut mângăierea sufletească, ca în zilele de 20—23 Aprilie a. e. să aibă în mijlocul lor doi părinți misionari. De data aceasta purtători ai cuvântului Dumnezeesc au fost pâr. *George Dănilă* și *Ioan Moldovan* canonici la Blaj.

Invitați de către „Reuniunea Mariană a femeilor gr.-cat. din Tg.-mureș”, părinții misionari, prin predicile ținute cu adus mulțumiri în suflete și curățire prin sf. taină a mărturisirii și sf. euminecare.

Predica de început o ține pâr. I. Moldovan, după lăseratul de Sămbătă seara arătându-ne starea sufletească de plâns în care se abate societatea întregă. Ne spune că ori și cât am înainta în cultură și în tehnică, nu ne vom găsi fericire atâta timp cât lucrăm fără de Dumnezeu. Și de aceea socotește foarte bine venite aceste sfinte misiuni mai ales acum în

la prajma sfintelor Paști când poruncă strânsă are fiecare, să se mărturisească.

Duminică, dimineața la sf. Liturghie, care este celebrată de pâr. misionari împreună cu pâr. protopop E. Câmpeanu, pâr. protop. on. I. Dredetian, pâr. profesor I. Miclea și T. Tursu teolog ca lector, urmează cea de a doua predică ținută de către pâr. Gh. Dănilă despre suflet și prețul mântuirii lui.

Înainte de euminecare, pâr. canonic I. Moldovan ține a treia predică despre păcat și urmările sale, spunând că păcatul este lucrul cel mai neplăcut lui Dumnezeu și de aceea, din toate puterile noastre, datori suntem ca de el să ne ferim. Seara la paraclis vorbește pâr. Gh. Dănilă, despre importanța sf. mărturisiri, spunând cum și dușmani ai bisericii noastre recunosc marea ei importanță.

Luni dimineața se slujește liturgia Înaintesfinților, la care a cântat și pâr. I. Moldovan, care cu glasul său dulce a impresionat pe credincioși până la lacrimi. Vorbește apoi, tot Sf. sa, despre patimile Domnului, arătând cât de mult a suferit Mântuitorul pentru noi.

Seara la Paraclis se țin două predici, a pâr. I. Moldovan despre cinste Precuratei Vergure Maria, prima care ne-am mântuit, iar a a doua o ține pâr. Gh. Dănilă despre sf. euharistia. Marți în ultima zi a misiunilor predică pâr. canonic Moldovan despre creștinism și datoriile creștinilor. De încheiere Pâr. Canonic îndeamnă pe ascultători să-și întipărească profund în suflete cuvintele auzite în predici și să le trăiască în viața de toate zilele, ca astfel văzându-ne și alții să ne imiteze în faptele noastre bune.

Pentru oboseală depusă în ogorul Domnului, părinților misionari le mulțumește pâr. protopop E. Câmpeanu felicitând totdeauna pe pâr. George Dănilă care tocmai acum se află în mijlocul nostru când îi este ziua numelui.

Rosdele acestor sf. misiuni au fost peste așteptări. S'au împărtășit cu trupul lui Hristos ca la 1000 credincioși cu toate că două din cele patru zile ale misiunilor au fost zile de lucru.

G. O.

Un dar frumos pe care țara noastră îl face Italianilor. În Italia erau înainte vreme niște ținuturi mlăștinoase unde nu se putea trăi și nu se putea cultiva nimic. Conducătorul de azi al Italiei, cât ce a ajuns la putere și-a strâns tovarășii și l-a pus la lucru să sape bălțile. Astăzi se poate cultiva acolo, ba s'au ridicat și trei orașe. Ele au fost ridicate pe cheltuiala statului și în zilele acestea locuințele vor fi predate unor foști luptători pe front, oameni săraci. Dar e greu să-ți formezi o gospodărie, mai ales când satul întreg e la început, când fiecare îl lipsește totul. De aceea s'a făcut o colecție publică, dăruiind cine vrea și ce vrea pentru acești viitori gospodari. Din țara noastră, o asociație le-a dăruit 23 de juninci frumoase din rasa „Sleenthal”. Junincile au fost predate în mod sărbătorec la 5 Mai, de față fiind dnii Mussolini și I. Lugojanu, ministrul țării noastre la Roma. Spun gazetele străine că Italianii s'au bucurat mult de acest dar.

A nins în țară. În săptămâna învierii precum și în săptămâna luminată, s'a întins peste țară un frig desfășurat de iarnă. A plouat mereu câteva zile. În vinerea mare mai ales, seara, ploua de credeai că varsă cu găleata. Plouile continue au răcit simțitor aerul, și în primele două zile ale lumii acesteia, în multe părți ale țării au căzut fulgi de zăpadă. La munte s'a chiar așezat un strat gros de 1—2 dm.

Paștile în Rusia. Suntem informați că în acest an sfintele sărbători ale Paștilor au fost sărbătorite în Rusia cu mai mare libertate decât ani trecuți. La Moscova, din cele multe sute de biserici câte erau înalte de războiu, au mai rămas doar cinci zeci. Peste o sută de mii de credincioși s'au strâns în noaptea învierii la aceste biserici. Cea mai mare parte dintre ei erau oameni bătrâni, îmbrăcați sărăcăcios. Autoritățile n'au făcut nimic ca să împiedece sfintele slujbe. Atât doar că în restaurantele din apropierea bisericilor, în timp ce credincioșii cântau „Hristos a înviat”, tineri și tinere își petreceau dansând.

Rupere de nori la Tg. Fălcu. În apropierea orașului Tg. Fălcu s'au pornit mai zilele trecute o furtună puternică. A început mai întâi un vânt aprig de tot, care îndoaia copacii și-i smulgea din rădăcină. S'a liniștit apoi vântul, dar s'a pornit o ploaie de credeai că au pornit spre pământ toate apele norilor. Curgeau pârălele de pe dealuri de te îngrozeai văzându-le. Câteva turme de oi au fost loate de puvoia apelor și duse pe drumul fără întoarcere al râurilor.

Și-au bătut joc de cruce și Dumnezeu l-a pedepsit. Două unguri din apropierea Clujului se întorceau într-o noapte pe câmp, acasă. La răspântia unor drumuri se înălța ca o binecuvântare o troiță, o cruce ridicată de un creștin ca să fie mângăiere și încurajare la drum celor obosiți sufletește și trupește. Păgânii de trecători s'au apucat să rupă crucea. S'a întâmplat însă că tocmai atunci trecea pe acolo un creștin și brav jandarm, care l-a prins, l-a legat și l-a dus la închisoarea parchetului, unde acum își așteaptă osânda.

O nenorocire în noaptea învierii. E obiceiul ca la orașe, în noaptea învierii, să se anunțe acest eveniment cu bubuituri de tunuri. Iar unele nu sunt tunuri, se aruncă petarde sau alte materiale cari fac șgomot. La Galați s'a oprit în acest an de a se arunca petarde. Cu toate acestea câțiva înși au aruncat. Un sergent a intervenit ca să împărășe mulțimea. Fiind silît, a tras câteva gloanțe de revolver, dintre cari unul a nimerit pe un elev, care a și murit apoi. Își poate închipui originea durerea părinților.

O linie ferată directă va lega Ardealul cu Bucovina. Între Ilva-Mică și Vatra Dornei se lucrează cu zor la construirea unei linii ferate de mare însemnătate. Ea va lega direct și foarte repede, Ardealul cu Bucovina. Se construiesc cinci poduri noi: două de beton și trei de metal. Cele de metal se construiesc la Reșița și sunt aproape gata. Zilele trecute, directorul general al Căilor ferate române, a inspectat lucrările acestei linii.

Două avioane se ciocnesc în aer. Sus, în înălțimile cerului, deasupra orașului Veneția, s'a petrecut mai zilele trecute o cumplită nenorocire. Două avioane cari veneau din părți opuse s'au ciocnit puternic. Mașinările s'au stricat, ce era de ars a luat foc și astfel s'au rostogolit în vârtejuri nebune spre pământ. Din trupurile ofițerilor ce cobo-

duceau aeroplanele, nu s'au ales decât fărâmi. Amestecate cu fierăriile vedeai ici o bucată de os, colo una de carne, într'alt loc pată roșie de sânge. După amândoi ofițerii au rămas soție și copii orfanii.

Au sosit în țară tunuri dela fabricile Skoda. În 1930 s'a făcut o învolyală între statul român și fabricile Skoda, pentru fabricarea unor tunuri. E vorba de contractul care a făcut vâlva despre care știți cu toții. Contractul s'a stricat în urmă, dar înainte de a se strica, fabricile au făcut vreo câteva baterii de tunuri. Zilele trecute tunurile au sosit în țară și ele se vor întrebănița la defilările dela 10 Mai.

O bandă de femei hoaje. De câțva timp încoace nu trece săptămână în care să nu se întâmple câte o mică spargere la Iași. Poliția nu reușea nici decum să prindă pe făptași. Iată însă că într'o bună zi primește un denunț: Mergeți în strada cutare. Acolo locuiește o femeie care este căpetenia unei bande de hoaje. Poliția s'a dus și de fapt a găsit la femela aceea multe din lucrurile furate. Totodată a descoperit întreagă banda.

Au murit pe piscurile munților. Mai mulți tineri bucureșteni au încercat zilele trecute să facă o excursie pe vârful munților din apropiere de Sinaia. Urcând pe munte în sus, au fost surprinși pe la mijloc de o furtună puternică. Viscolul i-a bătut mereu în față și o fată a căzut jos în nesimțire. După câteva clipe a murit. N'a trecut doar câteva minute și a mai murit un tânăr. Trupurile lor au fost coborâte de soldații unui regiment de vânători, cari au fost înștiințați de nenorocire.

Un autobuz cade în apă iar șoferul inebunește. O groaznică nenorocire s'a petrecut în sâmbăta mare, la o mică depărtare de Sighișoara. Un autobuz în care se găseau 18 muncitori, cu șofer cu tot s'a prăbușit în apă. Dintre călătorii unul singur, un copil de vreo 7 ani, a rămas ca prin minune pe marginea drumului. Cei alții s'au prăbușit cu toții. 4 au murit imediat, ceilalți sunt grav răniți. Șoferul a rămas fără un ochiu și fără minte, a înnebunit săracul de frică.

S'au revărsat râurile. Din cauza ploilor multe din ultimul timp, s'au revărsat apele multor râuri. Mureșul și Târnava Mică mai ales s'au revărsat cumplit producând multe pagube în sâmbăturile de pe lunci. În alte părți s'a oprit circulația trenurilor deoarece s'au stricat linile ferate. Așa s'a întâmplat de ex. cu linia Copșa Mică—Sibiu.

Sămănături nimicite. Cele câteva zile următoare sf. Paști au fost o pacoste pentru unele județe ale țării. Frigul mare ce s'a lăsat a înghețat pământul ca în timp de iarnă. Din această cauză, sămănăturile au înghețat. Mai multă pagubă se pare că are Banatul, și anume județele Hunedoara, Severin și Caraș. Ne bucurăm însă de altă parte, primind știrea că în alte județe grâul e așa de frumos, cum nu s'a mai pomenit de multă vreme.

I-au adormit și apoi i-au jefuit. Hoția asta s'a întâmplat la Iași. Niște tâlhari au intrat în casa unor oameni cu stare și după câteva minute, cu anumite gaze ale lor, au adormit pe toți ai casei. I-au strâns apoi într'o singură cameră și au început să ia tot ce era mai de valoare. Până să se trezească ai casei, hoșii au dispărut cu bani și cu lucruri de valoare.

Cum să cruțăm?

Un om de seamă obișnuia să zică: „*Rădămâneți pe lângă simplitate*”. Și de fapt, simplitatea trebuie să se sălășuiască iarăși între noi și mai cu seamă în îmbrăcăminte. Doamne câte și ce pretenții avem în privința aceasta? Recunoașteți și eu că este în lume o putere, căreia mai toți i-ne supunem și aceasta este: moda. Și aceea o las că oamenii mai bogați și cu poziții mai înalte pot să se îmbrace mai bogat și mai altes. Când cheltuim însă pe îmbrăcăminte sume enorme, când o doamnă elegantă cheltuiește pentru un singur palton atâția bani cât din aceea ar putea trăi o familie năcăjită un an întreg, în cazul acesta ea face păcat mare, ba chiar păcat de moarte. Când femei vanitoase și uyratice se încarcă cu toate feliturile de scumpeturi pe umeri și pe pălărie, iară unde bunăscuviință pofteste o îmbrăcăminte mai aleasă folosește îmbrăcămintea cea mai străvezie, atunci face mare păcat. Când fete tinere se îmbracă după moda cea mai nouă și din pricina asta părinții trebuie să fismânzească și să ducă o viață plină de amar, atunci păcătuiesc greu. Medici și preoți mărturisesc ce mizerie și năcaz se află în multe familii ale căror femei și fete se îmbracă după cea mai nouă modă, cum se nutreacă de rău, ce albituri și ce aranjament au în casele lor. Și în vremurile mai vechi se putea numi lux zestrea pe care o aducea câte o fată așa că din aceea se puteau îmbrăca și străncupoții, însă era cu mult mai cinstită datină aceea decât cea de astăzi, când se prăpădesc atâția bani pe haine netrebnice. Datoria tuturor este să se îmbrace curat și cuviincios, dară nu este nimenză constrâns să se îmbrace luxos, ba aceasta e chiar păcat.

În vremurile vechi se pedepsea foarte aspru luxul în haine, care strică așa de mult moravurile bune și sănătatea. Așa pedepsiră în Zürich (Elveția) în anul 1079 pe o servitoare cu 6 lovituri de bătă pentru că a mers la biserică în ghete albe, iară pe o femeie pentru că a purtat manșete mari cu 100 de franci. Însă toate acestea nu mult folosiră. De câte ori nu li-s'a spus fetelor de măritat să nu-și mănăce norocul prin prea marele lux în haine, că nici un tânăr nu e așa de prost ca să ia de femeie pe una care-i pune bine averea cu mătăsurile și mărgelile cele scumpe. Însă nici aceasta nu folosește și nu duce la scop. Aci numai așa folosește și azume: *o religiozitate mai adâncă, o practică religioasă izvorâtă din inimă cu adevărat creștinești și o seriozitate mai mare, care nu prefăcște cele din afară și cele dinlăuntru: virtuteași frumuseța sufletească.*

Să-și însemne bine apădară astfel de fete și femei următoarele cuvinte ale dumnezeieștii Scripturi și nici când să nu le dea uitării: „*Muierile cu podoabă de cinste, cu sfințită și cu bună obicinuiță să se împodobească pe sine, nu cu împletirea părului, au cu aur, au cu mărgăritari, au cu haine scumpe*” (I. Tim. 2, 9). „*Muierilor să nu le fie podoaba împletiturile părului cele din afară și înfășurăturile cu aur, sau îmbrăcămintea hainelor. Ci omul cel ascuns al inimii intru acștrăcșciunea Spiritului celui blând și lă, carele este*

înaintea lui Dumnezeu de mult preț. Că așa odinioară și sfintele muieri, care nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine”. (I. Petru 3; 3, 4, 5.)

Chiar și tureii ne întrec în privința aceasta. Ministrul de interne al Turciei a dat de curând aspră poruncă să se facă cunoscut în toate străzile orașelor, ca femeile turcești să nu mai umble cu ghete cu călcăie (tocuri) înalte nici cu haine decoltate (deschise la piept) nici să-și acopere fața cu vâl străveziu; mai departe să grijească poliția ca studentele turce să nu cerceteze cafenelele, nici să li-se îngăduie a-și petrece în vre-un chip oarecare acolo, și îndată ce se va auzi glasul chemător al muezzinului, să părăsească toți credincioșii toate localurile publice de petrecere și să meargă la moșea ca să-și plimească rugăciunile îndătinute. (Turcii n'au clopote ca creștinii, ci când este vremea rugăciunii se suie fătul ori clopotarul, care se numește muezzin, în turn, și de acolo strigând chiamă credincioșii la biserică, căreia pe turcește i-se zice moșea.)

Mai sunt apoi încă atâtea pretenții de curând făurite, pe care moșii nu le cunoșteau, cari, asemenea cancerului, rod la rădăcina sănătății și a bunăstării poporului nostru. O astfel de pretenție este *fumatul*.

Cumcă fumatul se împotrivescște firii omenești ne arată cât se poate de învederat protestul, cunoscut de toți cei ce s'au datat eu această patimă, a firei omenești când omul mai întâi încearcă să fumeze. Plămâni sunt întosmiți pentru ca să respire aer și nu fum. Cred că e de prisos să mai dovedescș că de mult strică fumatul oamenilor încă nedesvoltați; tot așa e de cunoscut că sunt unli oameni, sănătoși și tari de altfel și bine desvoltați, ai căror plămâni, ochi, grumazi crești nu pot suferi fumul de tutun și cari prin urmare suat prin aceasta esclusi din societatea oamenilor fumători. Și cu toate acestea vedem țigareta poșind gura aproape a fiecărui om, așa că uali fără tutun aici lucra nu pot; astăzi fumează cu toții, bogați și săraci, bătrâni și tineri decopotrivă. Copii abea eștiți din școala primară fac ce fac și-și câștigă bani de tutun, am văzut chiar și femei fumând nu numai țigane, dară chiar și de acelea, cari se numesc doamne. Cât amar de ban se suflă astfel în vânt, neaducând nici un folos decât doară că fumătorii își scurtesază văzând cu ochii viața ori că se chiar prăpădesc.

În România s'au vândut în anul 1929 eu totul 1100 milioane țigarette. Dacă socotim o țigară una cu alta cu câte 50 bani aflăm că în țara noastră intru'un singur an s'am prefăcut în fum 550 de milioane de Lei! Nu amintim aici țigări groase nici tutunul. În statele unite ale Americii de nord, unde avem și noi atâția frași pribegești, se cheltuiește într'un an: pe beuturi spirituoase 900 de milioane de dollari (un dolar face cam 100 de Lei), pe tutun 600 de milioane, pe pâne numai 505 milioane, pe carne 303 milioane, pe îmbrăcăminte 210 milioane, pe ghete 196 milioane, pe școli 5 milioane, iară pentru propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu 3½ milioane dollari.

Un statistic american spune, că cu pudra ce o folosescș femeile din America, pentru ca să-și albească fețele, s'ar putea văruia 37.000 de case.

A murit în brațele mamei sale. O femeie dintr'o comună de lângă Cetatea Albă, a plecat la oraș unde avea o pără la judecătoria. În brațe purta o copilă de a ei de două luni și jumătate. Ajunsă la oraș, ea a așteptat pe coridoarele judecătorialei până să-i vie rândul. La un moment dat o observat cu groază că copilă i-a murit în brațe.

In grădinița cu flori

— Isma —

Nu cred să fie vre-un om, care să nu cunoască *Isma*. E cea mai răspândită dintre toate florile. Se mai numește și *Mintă*, *Mintă de grădină*, *Ismă bună*, *Ismă de leac* și *Giugiumă*. In Macedonia îi zic *Ghiazmă*.

Mamele pun ismă in leagănul copiilor, in credința că aduce noroc. In semn de jale se pune ismă și pe morminte. Femeile o pun la brâu, când merg la biserică, iar fetele cântă adeseori

*Frunză verde ismă neagră
Speriat badea mă întreabă.*

Isma crește înaltă de 1/2—1 m. Are tulpina in patru dungi. Frunzele sunt ovale și ferestruite pe margine. Florile sunt albe, roșietice sau violacee. Infloresce in Iulie și August.

Alături de *Isma bună*, se găsește prin grădini și *Ismă creată*, care are frunzele dințate și foarte încrețite pe margine.

Patria *Ismei* este Apusul Europei și America de miază-noapte. Pe aici se cultivă foarte mult, pentru a se scoate din ea un suc bun de leac.

La noi încă e foarte căutată *isma*, pentru lecuirea multelor boale.

Ca leac se întrebunțează frunzele. Acestea se culeg înainte de înflorire, sau chiar pe vremea înfloririi. Se usca la umbră. Dacă le ajunge soarele își pierd din preț, nu sunt așa bune.

Din frunze se pregătește un ceai foarte bun pentru lecuirea boalelor de stomac. Cine pătimește de stomac, ori nu poate mistui și bea ceai de *isma*, se vindecă. Sunt oameni, cari beau in fiecare dimineață câte un pahărel de ceai de *isma* și au fața rumenă și sănătoasă.

Când îi miroasă cuiva gura, să fiarbă *isma* într'un vas in care a pus jumătate apă, jumătate vin și să bea câtă-va vreme, in fiecare zi, câte un pahărel, să vindecă, nu-i mai miroasă gura.

In fabricii se scoate din *isma* și *oleiu*. Cu *oleiu* de *isma* se vindecă durerile de cap și durerile de mușchi.

Cu *isma* se fac și oblojeli. Se iau frunzele și se amestecă cu oțet cald și așa se pun pe pânțele. La dureri de măsele, se pun in măsaua găunoasă frunze de *isma* zdrobite.

Isma pusă in rachi, dă acestuia un gust plăcut. Câte un pahărel de rachi cu *isma*, îți cade așa de bine, căci ajută la mistuire și îți întărește stomacul.

Isma se sporește ușor prin mlădițe, ca și vița de vie. Mlădițele se taie vara și se pun in straturi pentru ca să facă rădăcini. Prin Maiu se plantează in rânduri. Plantațiunea odată făcută ține și 4—5 ani și se poate cosi și de 2—3 ori într'un an. De pe un jugăr de *isma*, astăzi dacă e bine îngrijit și lucrat se poate culege *isma* in preț de cel puțin 30.000 Lei.

De aceea cultivarea *ismei* e bine să se facă nu numai in grădinițele cu flori, ci și la câmp, pe întinderi mai mari, pentru a fi vândută la farmacia, unde se dă ca leac vindecător de multe boale.

Ion Popu-Câmpănu

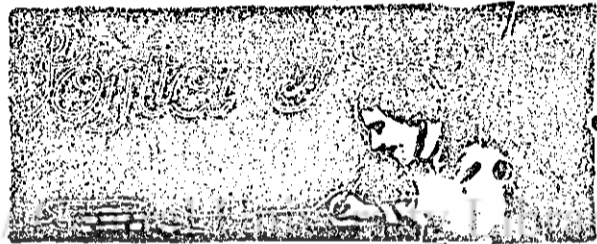
Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dâșii oameni cu carte, iar acum, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Teodor Pasc, Cacova	dator	645
Sarca Ioan, Gherța mare	>	725
Breaz Vian I. Petru, Mihaiț	>	185
Indreiu Clăian, Muntele Băiș	>	510
Răurean Seicean, Tiur	>	245
George Șarlea I. Timu, Tiur	>	245
Simion Rusu I. George, Tiur	>	845
Miron Rusu, Tiur	>	845
Zascău Simion, Chinteni	>	775
G. Georgiu a Fătului, Strâmbul	>	735
Virgil Beculescu, Caracal	>	835
Iosif Petri Mihailă, Hundorf	>	190
Iuliu Șuteu, Tirimia mare	>	742
Nicolae Răsadean, Șeitini	>	725
Gălgău Teodor, Seredeiu	>	515
Ioan Moldovan, Adrian	>	705
Vasile Moldovan I. Ioan, Feisa	>	825
Aurel Popa, Lunca	>	750
Seicean Laurean, Tiur	>	750
Florea Trifan, Chiced	>	630

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

T. V. Șieu Odorhei. Raportul Dvs., incomplet, neavând nici data ținerii festivalului, nu l-am putut întrebunța.

Pr. I. B. Ne-a bucurat știrca ce ne-ați trimis. Ținem însă să vă informăm: nu-i prima. In multe alte părți — nu suntem in măsură de a controla, peste tot locul dar ar fi bine să fie in toate părțile așa — se face la fel. De altfel practicarea vieții creștine in armata unui stat creștin e un lucru firesc, normal. Așa că nu credem că ar fi cazul de a încreta manifestări singuratic.

Redactor: IULIU MAIOR

Mulțumită publică

Taturor aceloră cari s'au făcut părtași durerii mele, adresându-mi cuvinte de mângâiere sau luând parte la înmormântarea nenitetei mele soții, le exprim și pe această cale sincerile mele mulțumiri.
Blaj, la 1 Mai 1935

Teodor Pănăzanu
(294) 1—1 inv. dir. pens. in com. Sâncel

Oficiul parohial gr. cat. Frunzeni

Nr. 20—1935.

Licitație publică

Parohia gr. cat. din comuna Frunzeni (jud. Mureș) prin aceasta publică licitație pentru zidirea din nou a bisericii sale parohiale pe ziua de 26 Maiu 1935, orele 2 d. m. la localul școlii primare.

Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial Frunzeni in fiecare zi.

Ofertanții își vor înainta ofertela incheie

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

și vor depune vadiul de 6% in numerar, efect de stat sau garanție de bancă, emanând dela o bancă de primă bonitate.

Curatorul își rezervă dreptul de a lege între ofertanți, și nu va restitui cheitările de depășare a celor respinși.

In caz de zereusită a primei licitații se va ținea o a doua licitație in ziua de 30 Maiu 1935.

Frunzeni, la 17 Aprilie 1935.

Vasile Pintican
primcurator
(292) 1—3.

Teofil Tatar
preot

Parohia română unită Săuca

Nr. 21—1935

Concurs de cantor

Parohia română unită din Săuca, protopopiatul Diciosânmărtin, publică concurs la postul său vacant de cantor, cu terminul de 26 Mai, a. c.

Retribuția acestui post este: 5 jugh 200 st. □ pământ arător bun și terțialitatea din stolare, eventual loc la fabrică.

Concurenții au de a se prezenta cu acte, in una din Duminicile din timpul concursului spre a fi ascultați in Biserică.

(293 1—2)

Curatorul

Oficiul parohial gr.-cat. II. Tg.- Mureș

Concurs

Comitetul de construcție pentru edificarea bisericii gr. cat. din Târgu-Mureș, descrie concurs pentru pregătirea planurilor de iconostas la biserică ce se edifica: înălțimea 840 m., lățimea 640 m. Stil renaissance. Notăm că biserică este in miniatură catedrala sf. Petru din Roma. Planul să fie 1:10, indicându-se și intersecția orizontală și perpendiculară. Premiul I. pentru această lucrare 4000 Lei, premiul II. Lei 3000, premiul III. Lei 1000. Planurile se vor trimite la oficiul parohial II. gr.-cat. Tg. Mureș, Cuza Vodă 47, până la 21 Maiu 1935, de unde se pot lua orice informații.
(295) 1—1.

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc ≡

LEAC PENTRU MUERI

comedie in 2 acte

localizare de

→ A. MELIN ←

Piesă foarte potrivită a se juca prin sate, plină de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la Librăria Seminarului din Blaj. Prin postă se trimit 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!